

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 189/2010-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosti J. L., K., a L. Č., V., zastúpených spoločnosťou Advokátska kancelária G., s. r. o., K., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. T. G., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987 a takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 189/2010 a sp. zn. III. ÚS 190/2010 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 189/2010.

2. Sťažnosti J. L. a L. Č. pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987 p r i j í m a na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 29. apríla 2010 doručené sťažnosti J. L., K., a L. Č., V. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených spoločnosťou Advokátska kancelária G., K., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. T. G., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987.

Sťažovatelia uviedli, že v konaní o určenie vlastníckeho práva vedenom okresným súdom pod sp. zn. 10 C 1115/1987, ktoré bolo začaté na základe návrhu J. M. doručeného okresnému súdu 27. novembra 1987, vystupujú ako odporcovia. Z obsahu sťažnosti vyplýva:

„V predmetnom konaní počas takmer dvadsiatich troch rokoch je sústavne porušované právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

V predmetnom konaní sú obdobia dlhšie ako šesť mesiacov, počas ktorých nebol konajúcim súdom vykonaný žiaden úkon. Jedná sa o nasledovné obdobia:

- 4. júl 1988 až 06. november 1989,*
- 16. september 1993 až 31. máj 1994,*
- 2. október 1996 až 13. jún 1997,*
- 17. jún 1998 až 13. január 1999,*
- 25. júl 2001 až 18. marec 2002,*
- 18. marec 2002 až 9. apríl 2003,*

Len tieto obdobia dlhšie ako šesť mesiacov tvoria spolu 4 roky prietahov v konaní. Počas období, ktoré tu nie sú spomenuté boli síce vykonané dielčie úkony, avšak tieto nijako nespejú ku konečnému – právoplatnému rozhodnutiu. Pre dĺžku konania a množstvo prietahov navrhovateľka poukazuje na úkony z posledného obdobia:

- 09. 08. 2007 výzva žalobcovi a niektorým žalovaným na odstránenie väd podania,*
- 26. 10. 2007 vydané uznesenie, ktorým bol odmietnutý vzájomný návrh a žalobcovi predĺžená lehota na odstránenie väd podania,*
- 22. 1. 2007 výzva žalobcovi na oznámenie, aké úkony už vykonal v súvislosti so zadovážovaním geometrického plánu.*

Z uvedeného je zrejmé, že súd opakovane žalobcu vyzýval na odstránenie väd podania a predloženie geometrického plánu, dokonca mu aj napriek reštančnosti sporu predĺžil lehotu, čo len predlžuje trvanie samotného konania. Avšak pojednávanie vo veci sa počas celého roku 2007 neuskutočnilo a v roku 2008 až po uplynutí 9 mesiacov dňa 12. 9. 2008. Teda 21 mesiacov neprebehlo pojednávanie vo veci.

V období od 6. 11. 2008 do 17. 3. 2009, teda 4 mesiace opäť nijaké pojednávanie vo veci neprebehlo a nebol ani vykonaný nijaký relevantný úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu vo veci.

Od 17. 3. 2009 do 08. 10. 2009, ako aj od 08. 10. 2009 do dnešného dňa, teda spolu 13 mesiacov pojednávanie vo veci neprebehlo, kvôli opakovaným závadám v doručovaní. Pojednávanie dňa 08. 10. 2009 bolo odročené s tým, že po 22 rokoch konania bolo navrhovateľovi uložené preveriť vecnú legitimitáciu odporcov, čo len dokazuje neefektívnosť činnosti súdu. ...

Vzhľadom na skutočnosť, že od podania návrhu na začatie konania, t. j. od roku 1987, konajúci súd prvého stupňa do dnešného dňa t. j. necelých 23 rokov o merite veci ani raz nerozhodol, ako aj na základe vyššie uvedených skutočností mám za to, že Okresný súd Košice-okolie vo veci riadne nekonal a stále nekoná, čím dochádza k porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a nedôvodným prietahom v konaní.“

Sťažovatelia uviedli, že 25. augusta 2009 podali predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú reagoval listom z 3. marca 2010, pričom „uznal podanú sťažnosť za dôvodnú“.

Sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987 porušil ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby mu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov a zaplatiť každému z nich primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Podľa ustanovenia § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa ustanovenia § 112 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkove spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zo spisov ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 189/2010 a sp. zn. III. ÚS 190/2010 vyplýva, že sťažnosti sťažovateľov spolu skutkovo a právne súvisia, preto ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP rozhodol o ich spojení na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 189/2010 (bod 1 výroku uznesenia).

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podanie sťažovateľov možno kvalifikovať ako sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 18 ods. 1 písm. g), § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd sťažnosti sťažovateľov podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahujú všeobecné a osobitné náležitosti predpísané

zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Keďže nezistil nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach a ani dôvody na ich odmietnutie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nich obsiahnutých treba posúdiť v konaní vo veci samej, prijal sťažnosti na ďalšie konanie (bod 2 výroku uznesenia).

Sťažovatelia namietali aj porušenie práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, do petitu (návrhu na rozhodnutie) ho však nezahrnuli. Podľa ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, preto sa uvedenou námietkou sťažovateľov nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2010